

№ 6, 2016

Купола

и с т о р и ч е с к и й а л ь м а н а х

СПОГАДИ ПРО
КИЇВ

1992

ЩОРІЧНИЙ РЕКЛАМНО-ІНФОРМАЦІЙНИЙ ТЕЛЕФОННИЙ ДОВІДНИК

ВАШЪ КІЕВЪ 1995

1995

ДОПОМОГА ТА АДРЕСНА КАРТА БАНКІВ КИЄВА ЗА 1995 РОКІВ
ВИДАНИЙ НАДРОБНОЮ У 1995 РОКІ

1995

1998

1999

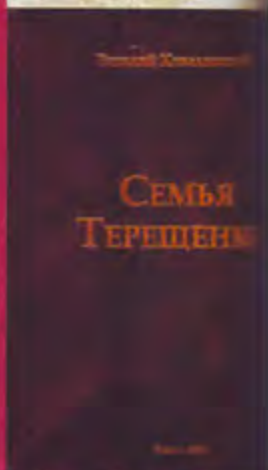
2000

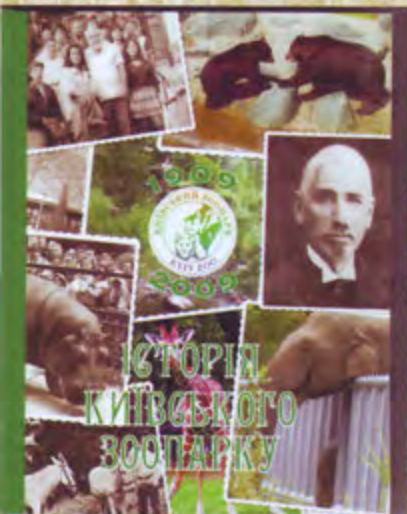
2001

2002

2003

2009

2004

2002

2007

2008

2015

2012

2013

2016

Віталій Ковалинський, якого ми любимо

Наталія Будзинська

2 жовтня 2016 року виповнюється 75 років від дня народження відомого киевознавця, письменника, журналіста, головного редактора журналу «Купола» Віталія Ковалинського.

Він народився 2 жовтня 1941 р. у місті Енгельсі Саратовської області. Його батько – Василь Улянович – був кадровим військовим і з першого дня війни входив до складу діючої армії. Мати – Віра Сергіївна – з малими дочкою та сином вимушена була залишити Кам'янку-Бузьку, що під Львовом, і евакуюватися на схід. По дорозі вона з 6-річною дочкою та однорічним сином Валентином вимушено зупинилася на лівому березі Волги, де й народила молодшого сина Віталія. Після того був інший берег – річка Ілі в Казахстані.

З'єдналася родина 1943 року в Москві, куди батька перевели по службі. Тут Віталій Ковалинський у 1948 р. поступив до 643-ї середньої школи. Закінчивши там три класи, він продовжив навчання у 17-й середній школі міста Львова, де у штабі Прикарпатського військового округу тепер служив полковник В. У. Ковалинський.

1958 року Віталій закінчив школу і тоді ж переїхав до Києва. З вересня 1958 р. по

**В. Ковалинський. Презентація книги
"Вечный Киев. Жизнь большого города"**

грудень 1961 р. В. Ковалинський працював на будівництві – плиточником-мозаїчником, слюсарем-електриком і слюсарем-сантехником в системі Головкиївміськбуду. У 1960 – 1965 рр. він навчався на санітарно-технічному факультеті Київського інженерно-будівельного інституту, який закінчив за спеціальністю інженер-будівельник. Ще у шкільні роки Віталій Ковалинський активно займався спортом, входив до складу збірної школярів міста

Львова з волейболу, брав участь в республіканських першостях та інших змаганнях. У студентські роки він був членом інститутських збірних команд з волейболу та гандболу.

У січні – листопаді 1966 р. В. Ковалинський служив у армії, виконуючи обов'язки виконроба військово-будівельної частини. З січня 1967 по травень 1974 р. працював у центральному апараті Міністерства монтажних і спеціальних будівельних робіт

УРСР – інженером, старшим інженером, начальником відділу Головного виробничо-диспетчерського управління. У травні 1974 р. був призначений заступником керуючого трестом «Промтехмонтаж-2» Мінмонтажспецбуду УРСР. З червня 1982 р. до виходу на пенсію у серпні 1996 р. працював заступником начальника Головного виробничо-розпорядчого управління Мінважбуду

УРСР (Мінбуду УРСР, корпорації «Укрбуд»), з серпня 1996 р. – головним консультантом при президенті корпорації «Укрбуд». У 1982 р. В. Ковалинський брав активну участь у створенні й відкритті Музею історії міста Києва, в якому почав працювати з червня 1997 р. – спочатку провідним науковим співробітником, а згодом завідувачем відділу.

Віталій Васильович вважає, що його шлях до історії та друкованого рядка починався ще у середній школі, а стародавній Львів, улюблений край дитинства, надихав на історичні

Впродовж вже майже 25 років В. Ковалинський був активним членом, а нині й заступником голови Клубу прихильників книги «Субота у Бегемота», заснованого 1992 р. в Музеї М. А. Булгакова.

З 1990 р. Віталій Ковалинський почав постійно друкуватися в пресі – в газеті «Рабочее слово». І відразу ж заявив про себе короткими, але дуже місткими краєзнавчими нарисами. З часом тематика публікацій та коло періодичних видань розширилися, однак уподобань своїх він не змінив. Це – Київ, в

В. Ковалинський. Презентація книги "Киевские хроники"

дослідження. Потім прийшла усвідомлена любов до духовних і матеріальних скарбів наших предків.

Попри завантаженість на відповідальних посадах у будівельній галузі В. Ковалинський знаходив час і для інших серйозних занять: для старої книги – насамперед, пов'язаної з історією Києва, для старої документальної поштової листівки, для страхової таблички на стінах будинків, посуду з київськими зображеннями та для багатьох інших пам'яток історії міста. Тому зовсім природно В. Ковалинський став одним із керівників секції краєзнавчої літератури Київської організації Добровільного товариства любителів книги та клубу «Києвознавець», заснованого восени 1977 р., неодмінним учасником виставок з приватних зібрань, одним з організаторів влаштованої у 1982 р. виставки книг про Київ, виданих починаючи з кінця XVIII століття.

який письменник закохався вже з перших днів його приїзду до столиці. З того часу В. В. Ковалинського по праву вважають літописцем нашого міста.

На початку незалежності України журналіст В. Ковалинський виступає як політичний оглядач, прагнучи донести до читачів правдиву картину подій в державі та роблячи спроби прогнозувати їх можливий розвиток.

1992 р. у видавництві «Довіра» вийшов альбом репродукцій старих листівок з колекції В. Ковалинського «Спогади про Київ», виданий як спецвипуск журналу «Однокласник». Тоді це було для багатьох киян першим і таким несподіваним знайомством з історією та розвитком рідного міста. 10-тисячний тираж альбому розійшовся буквально миттєво.

Впродовж лютого–грудня 1995 р. двічі на місяць відомий вже киевознавець В. В. Ковалинський виступав у Музею історії м.

В. Ковалинський. Автографи автора шанувальникам його книг

Киева із циклом розповідей про меценатів нашого міста. Як писала тоді газета «Киевские ведомости», успіх першого виступу був настільки великий, що зал, розрахований на 150 місць, вмів увічлі більше слухачів, багатьом не вдалося потрапити взагалі. Того ж 1995 року вийшла книга «Меценаты Киева», яка була першим виданням про наших благодійників не лише в Україні, а й взагалі на теренах колишнього Союзу. Друге видання (1998 р.) містило значні доповнення, воно збагатилося дуже корисним довідковим апаратом.

У лютому 1996-го за участю В. Ковалинського вийшла перша телепередача Іванки Чередничко «Київські мініатюри». Вона проіснувала на телеекрані 11 років і впродовж усього цього періоду й нині зберігає високий рейтинг серед глядачів та відзначалася фахівцями як краща краєзнавча програма. А з 2006 р. Ковалинський починає працювати над багатотомним виданням під тією ж назвою – «Київські мініатюр». Це збірка нарисів, побудованих на унікальних архівних документах. Вони розповідають про найвизначніші київські місця, пам'ятки, заклади, що свого часу відіграли важливу роль у житті міста. Матеріал викладено цікаво та доступно, історичні факти переплітаються із напівлегендарними розповідями, і все це разом

формує живий та правдивий образ столиці. Нещодавно вийшов черговий, 11-й том, присвячений долям старих храмів Києва.

Запам'яталися й виступи В. Ковалинського на радіо – публіцистичні та на історичну тематику, зокрема у мистецьких програмах на каналі «Промінь», у програмі «Голос Києва» тощо. З 2005 року Віталій Ковалинський є головним редактором журналу «Купола», автором багатьох книжок, а також безлічі публікацій в періодичних виданнях.

Сьогодні Віталій Васильович продовжує наполегливо працювати, відкриваючи нові сторінки історії нашого славного міста, він завжди є бажаним гостем на різних мистецько-культурних заходах, виступає як науковий консультант в науково-популярних програмах на телебаченні та радіо, а також в періодичних виданнях з питань історії та сучасності київської столиці.

Бажаємо ювіляру не втрачати творчого поступу і надалі радувати нас своїми новими творчими здобутками!